

7) метод Монте-Карло (імітаційне моделювання) – передбачає розгляд досить великої кількості варіантів. Метод зводиться до виявлення певних залежностей внутрішніх змінних інвестиційного проекту і змінних зовнішнього середовища, проводиться моделювання шляхом випадкової варіації ключових змінних, будуються криві розподілу ймовірності і на основі отриманих результатів розраховуються показники рівня ризику. Застосування даного методу на практиці демонструє широкі можливості його використання в інвестиційному проектуванні, особливо в умовах невизначеності і підвищеного ризику. Даний метод зручний для практичного застосування тим, що вдало корелює з іншими економіко-статистичними методами, а також з теорією ігор. До того ж він надає більш оптимістичні оцінки порівняно з іншими методами [2, с. 53].

Отже, для кожного з названих методів діють свої принципи реалізації, які дозволяють у повній мірі охарактеризувати аналізований ризик і підготуватися до прийняття рішення про заходи з реагування на ймовірні загрози. Вибір методу оцінювання інвестиційних ризиків підприємства залежить перш за все від інформаційної бази, яка є у розпорядженні аналітика, і від рівня надійності планування інвестиційного проекту. Для невеликих проектів достатньо використовувати аналіз чутливості і метод коригування норми дисконту, для великих проектів – провести імітаційне моделювання або побудувати кілька сценаріїв розвитку. Різні методи оцінки ризиків можна використовувати комплексно, а результати різних методів доповнять один одного. Вміння оцінювати систему ризиків та розробляти систему заходів, щоб звести до мінімуму їх негативні наслідки є невід’ємною рисою сучасного інвестиційного менеджера.

Список використаних джерел

1. Щукін Б. М. Інвестування : Курс лекцій / Б. М. Щукін; Міжрегіон. акад. упр. персоналом. - К., 2004. - 215 с.
2. Козенков Д. Є. Ризики інвестиційної діяльності промислових підприємств. / Д. Є. Козенков, В. М. Тенета. – Дніпропетровськ : AccentPP, 2013. – 160 с.

УДК 657

Шульгач Лілія

*студентка гр. ОА 31 спец. 071 «Облік і оподаткування»,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Науковий керівник: Матвійчук І. О. к.е.н.,
старший викладач кафедри обліку і аудиту*

СУТНІСТЬ ТА МЕТОДИКА АНАЛІЗУ ПАСИВІВ ПІДПРИЄМСТВА

Згідно з Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» (Н(С)БО 1) бухгалтерський баланс складається з двох частин – активу і пасиву, за результатами аналізу яких можна визначити «фінансове здоров’я» підприємства та подальші перспективи його розвитку.

Пасиви – це капітал (власність), визначене у вартості (грошах) боргове зобов’язання підприємства (юридичної особи) або громадянина (фізичної особи) стосовно іншого підприємства (юридичної особи) або громадянина (фізичної особи).

Пасиви показують джерело формування активів – майна підприємства або громадянина, тобто вказують, кому винне підприємство або громадянин за все майно, яке вони мають у своєму розпорядженні [1].

Якщо терміном «пасив» в усьому світі визначають, насамперед, «власний капітал», то термін «зобов’язання» має означати «чужий капітал», тобто позичений, взятий у тимчасове користування. Таким чином, пасиви – це вираз права власності на активи (майно)

відповідних юридичних або фізичних осіб, які передали це майно у користування [2].

Серед думок сучасних учених-економістів важко виділити однозначне трактування терміну «пасив». Більшість науковців пов'язують пасив зі зобов'язаннями підприємства перед кредиторами, які є наслідком минулих подій і погашення яких передбачається на майбутні періоди.

Якщо розглядати управління пасивами підприємства, то можна сказати, що основне його завдання полягає у забезпеченні стійкої фінансової діяльності підприємства. Управління пасивами підприємства спрямоване на вирішення таких основних завдань:

- формування достатнього обсягу капіталу, що забезпечить необхідні темпи економічного розвитку підприємства;
- оптимізація розподілу сформованого капіталу за видами діяльності та напрямками використання;
- забезпечення умов досягнення максимальної дохідності капіталу при запланованому рівні фінансового ризику;
- забезпечення мінімізації фінансового ризику, пов'язаного з використанням капіталу, при запланованому рівні його дохідності;
- забезпечення постійної фінансової рівноваги підприємства у процесі його розвитку;
- забезпечення достатнього рівня фінансового контролю над підприємством з боку його засновників;
- забезпечення достатньої фінансової гнучкості підприємства;
- покращення обігу капіталу [3, с. 116].

Чітка методика аналізу стану пасивів підприємства для фінансового аналітика є необхідною, адже, для аналітика мають важливе значення такі параметри, як рентабельність власного капіталу, активів і продажів, співвідношення між позиковим і власним капіталом, частка власного капіталу у валюті балансу, а також оцінка вірогідних ризиків. Ці показники дозволяють аналітику визначити можливі «точки зростання» і перспективні напрями, які дають можливість підприємству в майбутньому досягти успіху в реалізації вибраної фінансової стратегії.

За результатами аналізу пасивів підприємства роблять такі основні аналітичні висновки про зміну фінансового стану:

- про зміну співвідношення власного та залученого капіталу, що визначає економічну незалежність і стан автономності;
- про зміну обсягу і частки довготермінового залучення капіталу;
- про зміну обсягу та структури короткотермінового залучення капіталу [4, с. 188].

Отже, процес управління пасивами потребує цілого комплексу теоретичних знань і практичних навичок управлінського персоналу. Одне неправильно прийняте рішення може призвести до фінансових збитків на підприємстві. Також є необхідною при управлінні пасивами швидка реакція на будь-які зміни як в зовнішньому, так і в внутрішньому середовищі, що дозволить втримати та покращити показники діяльності підприємства на ринку.

Список використаних джерел

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish>.
2. Бригідир Н. З. Підвищення ефективності управління пасивами й активами підприємства / Н. З. Бригідир // Формування єдиного європейського фінансового простору та розвиток світової фінансової думки: збірник тез доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції, 25 трав. 2016 р., м. Тернопіль / Відповідальна за випуск О.В. Кнейслер. – Тернопіль. – 2016. – С. 46-47.
3. Ліпич Л.Г. Капітал в системі управління підприємством / Л.Г. Ліпич, І.О. Гадзевич // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – 2009. – №647. – С. 114-119.
4. Письменна Т. В. Фінансові ризики в господарській діяльності підприємства / Т. В. Письменна // Вісник Запорізького національного університету. – 2015. – № 3 (27).